

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1032

гр. Бургас, 20.10.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Яни Г. Гайдурлиев

при участието на секретаря Милена Й. Софронова
в присъствието на прокурора Димитър Г. Узунов
като разгледа докладваното от Яни Г. Гайдурлиев Частно наказателно дело № 20222100201150 по описа за 2022 година

Производството по делото е по реда на чл. 437 и сл. от НПК, вр. чл. 70 от НК и е образувано по молба от осъдения В. И. В., ЕГН: ****, чрез защитника си адв. Данчо Йорданов от АК – гр. Варна, за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на останалата част от наказанието лишаване от свобода за срок от една година и два месеца, наложено по ЧНД № 452/2021 г. по описа на Окръжен съд – гр. Сливен като общо наказание по НОХД № 702/2019 г. по описа на Районен съд – гр. Сливен и по НОХД № 436/2021 г. по описа на Окръжен съд – гр. Сливен.

В съдебно заседание представителят на началника на затвора – Бургас изразява становище за неоснователност на молбата на осъдения, тъй като счита, че не е налице втората материална предпоставка, визирана в чл. 70, ал. 1 от НК.

Представителят на Окръжна прокуратура – гр. Бургас дава заключение за неоснователност на молбата на осъдения за условно предсрочно освобождаване и пледира същата да бъде оставена без уважение, като излага подробни съображения в подкрепа на заявената позиция.

Защитникът на осъдения В., адв. Йорданов от АК – гр. Варна, поддържа, че в случая са налице законовите предпоставки по чл. 70, ал. 1 от НК за прилагане на института на условното предсрочно освобождаване, като излага съображения в подкрепа на тезата си, и пледира за уважаване на

молбата за предсрочно освобождаване на подзащитния му.

Осъденият В. И. В. в лична защита също моли за уважаване на молбата му за условно предсрочно освобождаване. Оспорва част от констатациите, съдържащи се в приложените по делото становища и доклади, изготвени от затворническата администрация, като счита, че се е поправил по време на престоя си в затвора.

Съдът, след като изслуша становищата на страните и като прецени поотделно и съвкупно събраните по делото доказателства, прие следното:

Лишеният от свобода В. И. В. е роден на *** г. в гр. *** и е с регистриран постоянен адрес в гр. ***, ж.к. „***“, бл. *, ет. *. Той е ***, *** гражданин, ****образование, ***, и е с ЕГН: ***.

С определение № 130/19.04.2022 г. по ЧНД № 452/2021 г. по описа на Окръжен съд – гр. Сливен, постановено в производство по реда на чл. 306, ал. 1, т. 1 от НПК, е определено общо наказание на основание чл. 25, вр. чл. 23 от НК измежду наложените на В. И. В. наказания по НОХД № 702/2019 г. по описа на Районен съд – гр. Сливен (лишаване от свобода за срок от една година за деяние по чл. 343б, ал. 3 от НК) и по НОХД № 436/2021 г. по описа на Окръжен съд – гр. Сливен (общо наказание лишаване от свобода за срок от една година и два месеца за деяния по чл. 354а, ал. 1, изр. 1 НК, по чл. 354а, ал. 1, изр. 2 НК и по чл. 339, ал. 1 от НК), като е наложено най-тежкото от тях, а именно лишаване от свобода за срок от една година и два месеца, и е определен първоначален строг режим за изтърпяване на наложеното общо наказание. На основание чл. 68, ал. 1 от НК е постановено наложеното по НОХД № 181/2018 г. по описа на Окръжен съд – гр. Сливен наказание лишаване от свобода за срок от една година и десет месеца, което е приведено в изпълнение по НОХД № 702/2019 г. по описа на РС – гр. Сливен, да се изтърпи отделно от определеното общо наказание по НОХД № 702/2019 г. по описа на РС – гр. Сливен и по НОХД № 436/2021 г. по описа на ОС – гр. Сливен. На основание чл. 25, ал. 1, вр. чл. 23, ал. 2 и ал. 3 от НК към определеното общо наказание лишаване от свобода по НОХД № 702/2019г. по описа на РС – гр. Сливен и по НОХД № 436/2021 г. по описа на ОС – гр. Сливен, са **присъединени** наложените по НОХД № 702/2019 г. по описа на РС – гр. Сливен наказания лишаване от право да управлява МПС за срок от една година и глоба в размер на 500 /петстотин/ лева. На основание чл. 59, ал.

1 и чл. 25, ал. 2 от НК е приспаданото времето, през което В. е бил задържан или по отношение на него е била взета мярка за неотклонение задържане под стража или домашен арест, както и времето през което е търпял наказание лишаване от свобода по който и да е от горепосочените съдебни актове. Определението е влязло в сила от 05.05.2022 г.

Считано от 13.02.2022 г. осъденият В. е започнал да търпи в затвора в гр. Бургас наложеното му по ЧНД № 452/2021 г. по описа на Окръжен съд – гр. Сливен общо наказание лишаване от свобода за срок от една година и два месеца.

Към датата на разглеждане на делото от настоящия съд - 20.10.2022 г., осъденият В. е изтърпял фактически 8 (осем) месеца и 7 (седем) дни, и от работа 2 (два) месеца и 5 (пет) дни или всичко 10 (десет) месеца и 12 (дванадесет) дни, с остатък за изтърпяване от 3 (три) месеца и 18 (осемнадесет) дни.

По данни от документите, приложени в затворническото досие на В. и от справката му за съдимост се установява, че преди да започне да изтърпява в затвора в гр. Бургас наложеното му общо най-тежко наказание лишаване от свобода за срок от една година и два месеца, В. е изтърпял за времето от 03.09.2020 г. до 13.02.2022 г. в затвора в гр. Бургас наказанието лишаване от свобода за срок от една година и десет месеца, наложено му по НОХД № 181/2018 г. по описа на Окръжен съд – гр. Сливен, което е било приведено в изпълнение на основание чл. 68, ал. 1 от НК.

Със заповеди БС № 104/02.06.2021 г. и БС № 140/28.07.2021 г. на началника на затвора в гр. Бургас, съответно режимът за изтърпяване на наказанието на лишения от свобода В. е бил променен от строг на общ, и същият е бил приведен в ЗООТ „Строител“, където пребивава и към настоящия момент.

В корпуса на затвора осъденият В. е бил трудово ангажиран като ел. техник и на длъжност „Оператор на абонатна станция в корпуса, той и водопроводчик“. След разпределението му в ЗООТ „Строител“ е бил устроен на работа на ВРО „Булсервиз“, **от където е бил спрян от работа, поради допуснато дисциплинарно нарушение, изразяващо се в употреба на наркотични вещества.** След като е изтърпял наложеното му дисциплинарно наказание за това нарушение, В. е бил устроен на работа на ДЩ „Оператор на

абонатна станция в стопански двор“, на която длъжност работи и понастоящем. В предлаганите общопенитенциарни мероприятия се е включвал според възможностите си.

В хода на поправителното въздействие в местата за лишаване от свобода по отношение на осъдения В. са били извършени общо три оценки на риска от рецидив и вреди.

Първоначалната оценка на риска от рецидив е била установена в средни стойности - 54 точки, с изразени проблемни зони: отношение към правонарушението, начин на живот и обкръжение, злоупотреба с наркотични вещества и умения за мислене.

При последвалата втора оценка на правонарушителя е било констатирано понижаване на риска от рецидив от 54 на 38 точки, като положителни промени са били отчетени относно зоните: отношение към правонарушението, начин на живот и обкръжение и умения за мислене.

При последно изготвената трета оценка на риска от рецидив на лишения от свобода В., е било отчетено повишение на стойностите от 38 на 49 точки, дължащо се на допуснатото дисциплинарно нарушение - употреба на наркотични вещества. При извършеният анализ по раздели на последно изготвената оценка за риск от рецидив са били направени следните изводи: По отношение зоната „начин на живот и обкръжение“ е прието, че в резултат от допуснатите дисциплинарни нарушения, л.св. В. е допуснал влияние от обкръжаващата го криминализирана среда, не се придържа към ограниченията и предприема безразсъдно и рисково поведение, изразяващо се в съхранение и ползване на мобилен телефон и отклонение от външен работен обект. Посочено е, че стойностите по раздела са се променили от 2 точки, при предходното атестиране, до 8 точки при последното, като е отчетено, че постигнатите резултати през изминалия период са били преходни. Що се отнася до зоната „умения за мислене“ е прието, че В. не умее да разпознава проблемите в контролирана среда, склонен е към предприемане на рискове за постигане на епизодични краткосрочни цели, без да предвижда последиците и степента на риск, отнесени към подългосрочните перспективи. Отражено е, че прогнозата за ситуативна и необмислена реакция при решаването на проблемни ситуации, очертано в предходното атестиране се потвърждава при последното, предвид

извършените дисциплинарни нарушения. Установено е, че формално изразява готовност да бъде част от обществото и да спазва обществено приемливите норми на поведение, както и, че липсват умения за самоконтрол и саморегулация.

През 2022 г. спрямо лишения от свобода В. са били наложени две дисциплинарни наказания, както следва: - със заповед № 7/08.02.2022 г. е бил наказан с „извънредно дежурство по поддържането на чистотата и хигиената за срок до 7 дни“ - за това, че на 07.01.2022 г. е направил опит да внесе на територията на ЗО „Строител“ хранителни продукти и метална пластина при завръщането си от ВРО „Булсервиз“, като изпълнението на наказанието е било отложено за срок от 3 месеца; - със заповед № 19/10.03.2022 г. е бил наказан с „лишаване от хранителна пратка за срок от 3 месеца“ - за това, че на 14.02.2022 г. /след завръщане от ВРО „Булсервиз“ в ЗО „Строител“/ е дал положителна проба за употреба на наркотични вещества /метамфетамин/, като на основание чл. 197, ал. 2 от ЗИНЗС е било приведено в изпълнение предходното дисциплинарно наказание, наложено със заповед № 7/08.02.2022 г.

За периода, в който лишеният от свобода В. е изтърпявал наложеното му по ЧНД № 452/2021 г. по описа на Окръжен съд – гр. Сливен общо наказание лишаване от свобода за срок от една година и два месеца, считано от 13.02.2022 г. до настоящия момент, същият не е бил награждаван. Преди това, докато е изтърпявал наказанието лишаване от свобода за срок от една година и десет месеца, наложено му по НОХД № 181/2018 г. по описа на Окръжен съд – гр. Сливен, В. е бил награждаван три пъти, както следва: - със заповед № 188/06.04.2021 г. с „Писмена похвала“; - със заповед № 297/10.05.2021 г. с „Удължено свиждане за срок до 4 часа“; - със заповед № 80/11.11.2021 г. със „Свиждане с близките извън затворническото общежитие за срок от 8 часа“.

Становището на началника на затвора в гр. Бургас за условно предсрочно освобождаване на осъдения В. е отрицателно. В подкрепа на същото се посочва, че не са постигнати в планираната степен целите и задачите по първоначалния плана на присъдата, изготвен на основание чл. 156 от ЗИНЗС. В тази връзка се изтъква, че по отношение на зоната „употреба на наркотични вещества“, която е в основата на криминалното поведение на

осъдения В., не са постигнати резултати, което се доказва от положителната проба за употреба на наркотични вещества, извършена през текущия период.

С оглед на така установените фактически положения, настоящият съдебен състав счита, че за осъдения В. В. не са налице всички предпоставки по чл. 70, ал. 1 от НК за прилагането на института на условното предсрочно освобождаване. Действително, в случая е налице първата предпоставка по чл. 70, ал. 1 от НК, тъй като осъденият В. е изтърпял фактически повече от половината от наложеното му наказание от една година и два месеца лишаване от свобода, а именно 10 (десет) месеца и 12 (дванадесет) дни, с остатък за изтърпяване от 3 (три) месеца и 18 (осемнадесет) дни.

При извършване на преценката за наличието на втората предпоставка по смисъла на чл. 70, ал. 1 от НК - дали осъденото лице със своето поведение и отношение към труда е дало доказателства за своето поправяне, настоящият съд намери, че от данните по делото не може да се направи извод за настъпили трайни, съзнателни и цялостни положителни промени в поведението на осъдения В., които да сочат, че същият се е превъзпитал и поправил.

В разпоредбата на чл. 439а (ДВ, бр. 13 от 2017 г., в сила от 07.02.2017 г.) от НПК са регламентирани обстоятелствата, които сочат за положителна промяна у осъдения по време на изтърпяване на наказанието и които следва да се отчитат като доказателства за поправяне на осъдения – доброто поведение, участието в трудови, образователни, обучителни, квалификационни или спортни дейности, в специализирани програми за въздействие, общественополезни прояви. Доказателствата за поправянето се установяват от оценката на осъдения по чл. 155 от ЗИНЗС, работата по индивидуалния план за изпълнение на присъдата по чл. 156 от същия закон, както и всички други източници на информация за поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието.

И след влизането в сила на цитираната норма на чл. 439а от НПК продължава да бъде приложима и задължителната за съдилищата, установена с Постановление на Пленума на Върховния съд № 7/1975 г., изм. с ППВС № 8/1987 г., съдебна практика, която приема, че констатацията, че осъденият е показал примерно поведение следва да се основава на данни за съзнателно и активно положително отношение към режимните изисквания, вътрешен ред и

дисциплина. От значение са изводите за постигане на целите на наказанието с оглед промяната в личността и поведението на осъденото лице, както и за липсата на рискове, което е в защита и на обществения интерес.

Анализирайки в тази връзка всички обстоятелства, характеризиращи поведението на осъдения и резултатите от пенитенциарното въздействие спрямо него по време на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода за срок от една година и два месеца, наложено по ЧНД № 452/2021 г. по описа на Окръжен съд – гр. Сливен, настоящият съд приема, че набелязаните като план на присъдата цели, свързани с изграждане на трайни нагласи за законосъобразен начин на живот, все още не могат да се приемат за постигнати.

Не може да не бъде отчетено като неблагоприятна за осъдения характеристика, че през настоящата година по отношения на лишения от свобода В. са били наложени две дисциплинарни наказания, едното от които е за извършено на 14.02.2022 г. дисциплинарно нарушение, изразило се в употреба на наркотични вещества /метамфетамин/, като по делото е установено, че престъпленията, за които В. е осъден, също са свързани с употреба, производство и държане с цел разпространение на наркотични вещества. Същевременно така допуснатото дисциплинарно нарушение е довело и до повишение на стойностите на риска от рецидив от 38 на 49 точки при изготвената последна трета оценка на риска от рецидив на лишения от свобода В..

Съдът взема предвид и оценките на риска от рецидив и вреди на осъдения В., като не се констатира съществена положителна промяна в стойностите. Посочените оценки на риска от рецидив и вреди не могат да бъдат отчетени като трайна положителна промяна в поведението на осъдения, тъй като се наблюдава запазване на проблемната зона „употреба на наркотични вещества“, която е в основата на криминалното поведение на осъдения В..

Що се отнася до данните, че лишеният от свобода В. е бил награждаван три пъти е необходимо да се посочи, че същите са относими към периода, през който В. е изтърпявал наказанието лишаване от свобода за срок от една година и десет месеца, наложено му по НОХД № 181/2018 г. по описа на Окръжен съд – гр. Сливен, поради което и същите не следва да бъдат взети

предвид при преценката за наличие на добро поведение при изпълнение на наложеното по ЧНД № 452/2021 г. по описа на Окръжен съд – гр. Сливен общо наказание лишаване от свобода за срок от една година и два месеца, предмет на молбата на осъдения за УПО. По делото е установено, че по време на изпълнение на това наказание, считано от 13.02.2022 г. до настоящия момент, В. не е бил награждаван.

Във връзка с доводите на защитника на осъдения В., адв. Йорданов, свързани с необходимостта от полагане на грижи за роденото на 03.12.2015 г. малолетно дете на осъдения, което е освидетелствано от ТЕЛК със 100 % вид и степен на увреждане с чужда помощ, по мнение на съда същите не водят до промяна в изводите за отсъствие на втората предпоставка по смисъла на чл. 70, ал. 1 от НК. Нужно е само да се посочи, че това фактическо положение е съществувало и към датата на извършване на престъпните деяния, за които В. е осъден, и не го е мотивирало да се въздържа от неправомерни действия.

В обобщение на изложените съображения, настоящият съдебен състав приема, че осъденият В. не се е поправил трайно след последното му осъждане и не са постигнати целите, визирани в чл. 36 от НК с изтърпяната част от наложеното наказание, поради което не е налице втората кумулативно предвидена предпоставка по смисъла на чл. 70, ал. 1 от НК. Предвид на това съдът намери, че осъденият на лишаване от свобода В. И. В. не следва да бъде условно предсрочно освободен, тъй като е необходимо по отношение на него да се продължи корекционно – възпитателната работа в условията на местата за лишаване от свобода за трайна положителна промяна и постигане целите на наказанието по чл. 36 от НК. В тази връзка молбата на осъдения за условно предсрочно освобождаване следва да се остави без уважение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 440 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на осъдения В. И. В., ЕГН: ****, чрез защитника адв. Данчо Йорданов от АК – гр. Варна, за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на останалата част от наказанието лишаване от свобода за срок от една година и два месеца, наложено по ЧНД № 452/2021 г. по описа на Окръжен съд – гр. Сливен като общо наказание по НОХД № 702/2019 г. по описа на Районен съд – гр. Сливен и по НОХД №

436/2021 г. по описа на Окръжен съд – гр. Сливен, като датата 20.10.2022 г. фактически изтърпяната част е 10 (десет) месеца и 12 (дванадесет) дни, а остатъкът за изтърпяване е 3 (три) месеца и 18 (осемнадесет) дни.

Определението може да бъде обжалвано от осъдения и от началника на Затвора – Бургас, и протестирано от прокурора в 7-дневен срок от днес пред Апелативен съд – гр. Бургас по реда на глава двадесет и втора от НПК.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____